

Hai mươi lăm năm

Một chặng đường dài

Một chút kỷ ức của Nguyễn Công Thuận

Sau tháng tư đen, sau cái ngày oan nghiệt ấy, Nguyễn Mạnh Linh cùng gia đình vượt biên rất sớm, khoảng tháng 6, 1975. Tôi vượt biên một mình, tháng 10, 1980, coi như sau Linh 5 năm. Các bạn nào còn ở lại trong nước trong khoảng thời gian 5 năm đầu đó, chắc đã biết và chắc chẳng bao giờ quên, cái hoàn cảnh xã hội, đất nước, và con người trong chế độ mới.

Sau 11 tháng nằm đảo tị nạn vì ôm phải vì trùng sốt rét cấp tính, tháng 9, 1981, tôi đến Houston, Texas, Hoa kỳ, và tháng 4, 1982 tôi dời lên Binghamton, New York, vì kiếm được việc làm đúng nghề điện lực cũ tại một công ty điện lực của tiểu bang New York.

Ngay khi vào Mỹ, từ Houston, tôi đã tìm liên lạc với các bạn cũ. Qua các bạn như Nguyễn Xuân Giẽm và Đỗ Trọng Phúc ở New York, Nguyễn Trọng Cảnh ở Minnesota, Đỗ Thị Như Mai ở Texas, Ngô Đức Huân ở New Jersey, ... tôi liên lạc được với NM Linh, lúc đó đang làm việc cho IBM và ở tại Rochester, Minnesota. Chúng tôi liên lạc với nhau thường xuyên, bằng thư từ và điện thoại, bàn tính và hoạch định nhiều chuyện muốn và định làm cho mình, cho gia đình, cho bạn bè, ... Việc trước tiên là chúng tôi tính chuyện gặp lại nhau, tính sao để tiết kiệm thì giờ và tiền bạc, vì lúc đó tôi vừa mới “tinh một cơn ác mộng”, có quá nhiều việc phải làm cho mình và gia đình hãy còn kẹt lại trong nước.

Tháng 7, 1983, chúng tôi hẹn nhau tại nhà anh chị ĐT Phúc ở vùng Binghamton, New York. Ngoài Phúc, Linh và tôi, còn có thêm một vài bạn cũ liên lạc được vào lúc đó như các anh Lê Thúc Căn, Nguyễn Tranh Chiêu, Nguyễn Văn Di, Trần Đình, NX Giẽm, ND Huân, Hồ Văn Phong, Ngô Quý Thiệu, Nguyễn Văn Toại. Cuộc họp mặt này được coi như là “đại hội họp mặt THDLVNHN” đầu tiên, tháng 7, 1983.

Linh và tôi trình bày những ý định mà “hai thằng tôi” đã bàn tính trước, để các bạn khác biết và góp ý kiến cũng như góp công sức ủng hộ. Chúng tôi thảo luận vào một số chi tiết, tạm thời phân công nhau, nhắm mục tiêu tìm kiếm, kết hợp tất cả các bạn bè đồng môn, đồng nghiệp cũ trong ngành nghề điện lực. Và tiến đến tổ chức các sinh hoạt chung để gìn giữ chút tình xưa nghĩa cũ, nhắc nhở những kỷ niệm của những ngày còn làm việc chung với nhau ở quê hương mình trong việc phục vụ ngành điện lực nước nhà, và để tương trợ nhau về mọi chuyện trong đời sống mới ở một xứ sở xa lạ ...

Sau một tuần lễ gặp nhau, đi chơi với nhau, chúng tôi chia tay, mỗi người ghi nhớ sẽ làm những phần việc mình mới được phân công. Tôi lập và cập nhật danh sách địa chỉ, viết vài mục, chọn lựa, đánh máy, và sắp xếp bài vở cho bản tin ... (ngày đó mọi thứ còn viết tay, vì chưa có PC hay laptop). Linh lo liên lạc kiếm nguồn tài trợ, kiếm thêm bài vở, kiếm thêm người cho danh sách ...

Mọi sự đang tiến hành với rất nhiều lạc quan, hy vọng, hăng hái, mong đợi, ... thì chiều ngày chúa nhật, 2 tháng 10, 1983, NT Cảnh từ Minneapolis, Minnesota, gọi cho tôi hay là buổi sáng sớm, trong cuộc chạy bộ tập thể dục thường lệ, NM Linh đã ngã xuống trong khu parking của cư xá và đã ... tắt thở!

Các bạn thử tưởng tượng và nghĩ xem tâm trạng của tôi lúc đó như thế nào. Chơi với, hụi hễ, chán nản, buông bỏ, bi quan, ... Đất nước thì mình bỏ đi, gia đình thì ở xa mà không biết bao giờ mới gặp lại, cuộc đời coi như mới bắt đầu lại, ... xung quanh mình hoàn toàn chỉ có bạn bè, mà bây giờ một người bạn thân nhất lại vừa từ bỏ mình vĩnh viễn một cách đột ngột, tức tưởi, ... Tôi khóc nguyên một đêm chúa nhật đó, và cả tuần sau người tôi cứ thẫn thờ ...

Từ trái: ĐT Phúc, T Đình, NT Chiêu, NC Thuần, NM Linh, NX Giếm, NĐ Huấn, LT Căn, NV Di, HV Phong .(7/1983 - Binghamton, NY)

NC Thuần, NM Linh (7/1983 – Binghamton, NY)

Sau khi HV Phong bay từ Boston, MA, qua Minneapolis, MN, dự đám tang, và trở về kể chuyện cho tôi nghe, sau khi NT Cảnh từ

Minneapolis gọi “báo cáo” về đám tang, ... tôi ... vùng dậy! Tôi vùng dậy, lập tức sắp đặt chương trình kế hoạch, bàn với NT Cảnh và vài bạn khác, tôi “hứa” với vong hồn Linh sẽ cố gắng tiếp tục thực hiện những gì mà Linh đã bàn với tôi, đã có hoài bão làm cho kỳ được... Do đó, tháng 11, 1983, bản tin THDL số đầu tiên đã ra mắt các bạn, tự nhiên mà thành số đặc biệt “*Tưởng niệm NML*.”

1983-2007, năm nay là năm thứ hai mươi lăm sinh hoạt THDLVNHN, năm thứ hai mươi lăm của bản tin THDL. Liên tục. Bền bỉ. Tình thân hữu càng ngày càng gắn bó, phát triển, số lượng thân hữu liên lạc được càng ngày càng tăng, ... Nội dung của những sinh hoạt THDL, của các bản tin THDL từ đầu đến giờ, hai mươi lăm năm, được giữ lại trong gia trang sau đây :

<http://www.thdlvnhn.net/BanTin>

Xin mời các bạn vào xem. Hy vọng các bạn sẽ tìm lại được chút kỷ niệm và tình nghĩa xưa cũ, một hơi sưởi ấm lòng.

Và, được như thế, tôi tin là Linh ở dưới suối vàng cũng nở được nụ cười mãn nguyện.

Rất nhiều thân hữu đã lần lượt và thay phiên góp sức vào việc thực hiện các sinh hoạt, nhất là bản tin THDL, như Lê Minh Quân, Trương Sỹ Thực, Đào Hữu Hạnh, Lê Quang Văn, Nguyễn Trọng Dzũng, Nguyễn Văn Dậu, ... Rất nhiều các thân hữu khác đã tiếp sức đóng góp bài vở, hình ảnh, tin tức, tiền bạc, ... nhờ đó mà các sinh hoạt, nhất là bản tin THDL, mới có phương tiện và điều kiện ra mắt và sống còn. Tôi tin là tất cả chúng tôi, tất cả chúng ta, khi nhìn lại chặng đường một phần tư thế kỷ vừa qua, chắc cũng có chút vui mừng, tự hào, và hạnh diện.

Hiện nay, phần rất lớn các thân hữu chúng ta đã đến tuổi về hưu, đã lên chức “ông bà nội ngoại”, tiền bạc và sức khỏe ngày càng giảm sút, không ai nói được ngày mai này sẽ ra sao. Chỉ xin giữ niềm hy vọng là tất cả chúng ta sẽ còn có thể tiếp tục duy trì và phát triển các sinh hoạt THDL, gìn giữ và nuôi dưỡng các tình cảm thân thiết của chúng ta trong một tương lai ... dài lâu.

Cầu chúc các thân hữu và gia đình vui vẻ, khỏe mạnh, hạnh phúc và bình an.

Nguyễn Công Thuần